

Баталионитѣ отъ първата бригада ще се приближатъ незабѣлявано къмъ окопитѣ отъ първата линия на центра, и ще чакатъ тукъ първия успѣхъ на доброволческия полкъ, слѣдъ което настѣпватъ въ три линии, достигатъ до върха и се утвърдяватъ въ заститѣ руски окопи и батареи. Само единъ отъ тия баталиони може да преслѣдва противника.

Баталионитѣ отъ втората бригада се събиратъ въ шумата на дола, който се намира на западъ отъ Св. Никола, ще трѣгнатъ въ условения часъ, и, когато се приближатъ до рускитѣ укрѣпления, ще съобразуватъ дѣйствиата си съ баталионитѣ отъ 1-вата бригада.

3) Отъ дивизията, която е разположена на Малуша и около зелената височина, ще се отдѣлетъ 6 баталиона за атака на Волинската височина. Тия баталиони да извършатъ всичкитѣ си движения нощя, като се приближатъ колкото е възможно по близо до окопитѣ на противника. Самата атака ще произведѣтъ на размѣнуване.

Тѣзи распореждания бѣха изложени въ една обширна диспозиция, която впрочемъ турцитѣ наричатъ инструкция, и която прѣтендираше да регулира всичкитѣ най дребни подробности.

Вечерята на 4-то число, полка на „избранитѣ“ се събра на едно затѣнено мѣсто въ дола около с. Шипка, гдѣто, слѣдъ малко, пристигна самъ Сюлейманъ паша. Той заповѣда на всички да извършатъ вечерния намазъ съ лѣгание два пѣти на змята. Муллата прочита съответствующитѣ молитви и цитати отъ корана. Слѣдъ това главнокомандующия се обръща къмъ „избранниците“ си съ пламенна рѣчь, гдѣто апелира къмъ тѣхния патриотизмъ, и ги кани въ името на вѣрата и отечеството да се пожертвуватъ, ако потрѣбва, до единъ, но да не помослюватъ за отстъпление. Прочувствуванитѣ низами, съ сълзи на очи, се кълнатъ да си изпълнятъ дълга до послѣдняя капка кръвъ. Слѣдъ това Сюлейманъ се прощава, а „избранниците“ отиватъ на исходния